

Athos kent alleen maar deelnemers

Kwetsbare en minder kwetsbare mensen bij elkaar brengen en samen iets laten delen. Daar staat Athos voor. Anita Bastiaans, manager bij stichting Radar, bedacht het concept drie jaar geleden. 'We hadden geen plan, zijn gewoon begonnen. Wat we wilden laten zien, is gelukt. Een inclusieve samenleving, waaraan iedereen kan meedoen, werkt. We koken, maken o.a. duurzame producten van hout, jeans, lampen, noem maar op. De mensen die hier komen, willen meedoen, ergens bij horen. Ze zijn trots, dat werkt door. Dat is niet voor niets ons motto.'

Athos is een succes. Aan het eind van 2016 waren er 88 deelnemers, eind 2017 stond de teller op 130. Per dag zijn er gemiddeld 45 deelnemers bezig. De activiteiten zijn uitgebreid: mensen zijn werkzaam met hout, schilderen, doen aan mode, koken en tuinieren of verrichten administratief werk. Zes deelnemers zijn afgelopen jaar doorgestroomd naar betaald werk. De Universiteit Maastricht toont in een rapport voor de gemeente Maastricht de toegevoegde waarde aan van Athos: 'Deelnemers zetten stappen in sociale participatie, hun persoonlijke ontwikkeling en hun vermogen tot zelfzorg. Zonder de bijzondere omgeving van deze plek, waar iedereen van betekenis is voor anderen, zouden zij deze ontwikkeling waarschijnlijk niet zo hebben doorgemaakt.' Verder stelt het rapport dat 'de verhevenheid van de professionele en sociale sfeer ervoor zorgt dat de mensen zich gezien voelen en herstel wordt

'Trots werkt door is niet voor niets ons motto'

daardoor onderdeel van de gedeelde sociale leefwereld.' Bastiaans is blij met het rapport. 'Daar doen we het voor. We wilden al langer een plek creëren waar iedereen zich gewenst voelt. Ik bof dat Radar me de ruimte gaf. Toen ons idee niet meer bij deze tijdgeest paste, zijn we begonnen. We hebben het bordje Radar van de muur gehaald, omdat die naam stigmatiserend kan werken. Als je bij Radar zit, ben je gehandicapt, wordt vaak gedacht. We kozen voor Athos. Naar de naam van de laan hier, maar vooral omdat Athos een van de drie musketiers was. Hun strijdkreet: 'Een voor allen, alleen voor een', paste goed bij onze bedoelingen.'

Athos is vernieuwend, hoort ze vaak. Bastiaans vindt het larmiekoek. 'Het is niet innovatief wat we hier doen. Je zorgt voor elkaar. Dat was toch vroeger ook zo? Mensen hielpen elkaar. Dan doen we hier ook. Wij kijken wie je bent, wat je wilt en wat je nodig hebt om een stap verder te komen in deze samenleving. Mensen komen hier naartoe omdat ze willen meedoen, ergens bij willen horen en willen werken. Wij kiezen bewust voor een aantal mooie werkzaamheden. Athos Eet is onze dag horeca en catering binnen- en buitenshuis. Athos Maakt is onze ambachtelijke werkplaats. En Athos Doet staat voor het op maat ondersteunen van onze deelnemers.'

Geld komt grotendeels van zorgverzekeraars, de gemeente Maastricht en sponsors zoals de stichting Doen, DSM cao-Fonds en KNHM. 'De gemeente investeerde in ons door twintig laagdrempelige plekken in te kopen. Deze plekken worden ingevuld door mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Dan komen de sociale dienst en het UWV in beeld. We zijn een non-profit organisatie, die ook onderneemt. We worden betaald voor de ondersteuning. En we verdienen geld met de verkoop van producten en het verhuren van ruimtes aan verenigingen en commerciële partijen voor een schappelijk tarief. Die inkomsten gebruiken we weer voor onze activiteiten.'

Het gaat best goed, vindt ze. 'We wilden ons merk goed neerzetten. Dat is gelukt. Maar we zijn er nog niet. De overheid maakt het ingewikkeld. Mensen moeten langs veel loketten. Dat kost tijd en geld. Maak het systeem eenvoudiger, Geef geld voor plekken, dan kunnen wij maatwerk leveren.'

www.athos-maastricht.nl